

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. III. Qualiter Oracula, quæ sortita sunt suum effectum ante revocatorias,
non sint per illas abrogata?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

positum: & ob id Gregorius XV. ex-
cepit à sua generali revocatione Ora-
acula, manu alicujus Cardinalis sub-
scripta; quia ob Authoritatem, & fi-
dem subscriptentis, cessabant incon-
venientia, quæ ipse in sua revocatione
intendebat evitare. Et licet Urbanus
VIII. hæc etiam revocaverit; excepit
tamen Oracula expedita per illos Of-
ficiales, quibus ratione munerum
suorum, antea de Summi Pontificis
Oraculo fides adhiberi solebat: quia
hoc ipso cessabat confusio, & consta-
bat de gratia à Pontifice concessa.
Cum ergo per hoc, quod Oraculum
sit per Bullam Pontificiam confir-
matum, & manu Pontificis subscri-
ptum omnis fides adhibenda sit illi,
hoc ipso, quod tenor ejus in Bulla in-
feratur, nec dubitari possit de illo, ces-
sant inconvenientia, & mens revo-
cantium salvatur. Et idem est quando
tenor verborum Oraculi ponitur in
Bulla virtualiter, & æquivalenter,
quod fit per verba; *quorum tenores,*
vel ex certa scientia, Et de plenitudine
Potestatis.

§. III.

*Qualiter Oracula, qua sortita sunt suum
effectum ante revocatorias, non sint
per illas abrogata?*

Status
difficul-
tatis pro-
ponitur.

65. PRO intelligentia difficultatis
supponendum est, quod Gre-
gorius XV. & Urbanus VIII. in suis
revocatoriis, hæc verba habent: *In
his videlicet, qua non sunt sortita suum*

*effectum, tenore presentium revocamus,
cassamus, tollimus, & abrogamus, &c.*
Ex quo sequitur, quod Oracula, quæ
sortita erant suum effectum, relin-
quunt in suo robore; nam exceptio
firmat regulam in contrarium: sed
quia ex vi dictæ clausulæ ortæ fue-
runt novæ difficultates circa illius in-
telligentiam, R. P. Fr. Dominicus de
Molina ex Ordine Prædicatorum,
qui munus Procuratoris Generalis
in Curia Romana gerebat, à sacra
Congregatione Episcoporum, &
Regularium, tam nomine suæ Reli-
gionis, quam aliam, petivit decla-
rari, an gratiæ, & privilegia viva Vo-
cis Oraculo concessa Generalibus,
Vicariis Generalibus, Procuratori-
bus Generalibus, Magistris, Præsen-
tatis, & eorum Ordinibus, quæ sorti-
ta erant effectum ante revocatio-
nem, licet effectus haberet tractum
successivum, manerent in suo robo-
re, & valida censerentur, uti in dicta
revocatoria non comprehensa, vel
aliqua indigerent revalidatione tam
in temporalibus, quam spiritualibus,
& tale accepit à sacra Congregatio-
ne responsum, ut refert Castellinus de
elect. cap. 5. num. 37. Peyrin. tomo se-
cundo, ad constitut. 3. Gregorii XV. nu-
mero 1. Sacra Congregatio Cardina-
lium negotiis Regularium præposita, Illu-
strissimo de Carmona deferente, præ-
dictas gratias, & privilegia in dicta
revocatoria constitutione non compre-
hendi, nullaque revalidatione indigere;
proindeque validas esse & fore, eisdem-
que securè uti Regulares posse censuit,
prout alias fuit responsum Roma die 2.
Aprilis Anno 1625. Quæ declaratio
com-

communiter à Doctoribus affertur, & admittitur.

Qualiter
aliqui
explicent
quòd O-
raculum
sit sorti-
tum suū
effectū.

65. Sed inter eos est non levis controversia in modo intelligendi, & explicandi dictam clausulam Bullarum, supposita dicta sacrae Congregationis declaratione. Aliqui rem istam ita explicant, quòd illa Oracula, quæ sortita sunt suum effectum in actu primario, & pro aliis actibus, imò pro ipso actu primario, habent tractum successivum; dicunt manere in suo robore quoad omnes: & per primum actum; intelligunt acceptationem gratiæ, facultatis, seu potestatis: & per secundarios exercitia illorum subsequenter. v.g. per vivæ vocis Oraculum habent Regulares à Pio V. ut possint cum viris, & mulieribus incestuosis, qui peccaverint cum consanguineis, de commissione Provincialis dispensare ad petendum debitum: Effectum primum sortitum fuit tale Oraculum, cum fuit à Regularibus admissum; qua admissione facta ante Oraculorum revocationem, cum non comprehendantur in illa, Oracula, quæ sortita fuerant ante revocationem effectū, etiam si habeant tractum successivum pro reliquis actibus, manent in suo robore pro illis: quia actus sunt successiva exercitia talis facultatis, ideo dicunt posse modò virtute illius Oraculi dispensare, sicut poterant ante Oraculorum revocationem, & idem est de aliis similibus casibus. Sic Leander à sanctissimo Sacramento *parte secunda de Sacramento, tractatu nono, de matrimon. disputatione 2. 4. questione 16.* qui nullum a-

lium pro se citat nisi Nostrum Lezannam *in summ. quest. Regular. capite tertio, num. secundo.* Sed ibi nec aliquod verbum de hac materia reperies, & solum agit de illa numero 21. Sed ut constat exemplis ab ipso adductis, loquitur in sensu à nobis infra explicando, ut ipse seipsum explicat *in secunda parte, verb. Oracula, num. 6. sine:* ubi conqueritur, quòd aliqui ipsum non intelligentes, in alio sensu ipsum adducunt, cujus verba infra adducemus. Sed cum Patre Leandro tenet Pater Donatus *tract. 16. quest. 4. de Oraculis, n. 2.*

66. Verum nobis hæc doctrina sic Præcedens doctrina
latè explicata, displicet: Nam ex ea sequitur revocationes dictas esse omnino fr. straneas, nullum que habere rejecit.
effectum. Tum quia cum omnes gratiæ, & facultates concessæ religionibus per vivæ vocis Oracula, ante ipsas revocationes fuerint acceptatæ, & multæ positæ in executione quoad aliquos actus; si hoc sufficit ut verificetur, quòd sortita sunt suum effectum pro tractu successivo, pro futuris temporibus; & nullæ istarum sub dictis revocationibus comprehenduntur; quid est quòd revocarunt dicti Pontifices? cum nullum daretur Oraculum, quando revocatoriæ editæ sunt, quòd non esset acceptatum vel à Religionibus, vel à Religiosis, & per consequens, quòd jam non sortitum esset suum effectum primariū? Unde sicut ex dicta doctrina colligit P. Leander, quòd Regulares possunt hodie dispensare in petitione debiti virtute Oraculi Pii V. quia jam erat ante revocatio-

nem acceptatum; poterat etiam inferre, quod possunt uti Oraculis pro dispensationibus, & absolutionibus, ijs, à Pontificibus concessis ante dictas revocatorias; siquidem ante illas, jam erant omnia ab illis acceptata; imò ferè omnia, quoad aliquos actus executioni mandata; & sic vix ullum remaneret Oraculum, quod esset sub illis revocationibus comprehensum.

Quando 67. Quare per Oracula, quæ sortita sunt suum effectum, & ob id in dictis revocationibus non comprehensa, etiam cum tractu successivo pro futuris temporibus, intelliguntur illa Oracula, quæ in suo effectu principali tantum habent unicum actum licet successivè transeuntem, vel certè unum principalem effectum cum pluribus actibus secundariis, cum illo necessarò connexis, & in futurum succedentibus; rem explico exemplis. Quidam Religiosus per vivæ vocis Oracula obtinuit à Pontifice gradum Magistri, seu Præsen. aut iste talis adhuc post dictas revocationes gaudet gradu accepto, & præminentis illi annexis quamdiu vivit, siquidem effectus principalis illius privilegii, est constituere graduatum in tali dignitate, & cum præminentis, exemptionibus, & honoribus illi annexis: & cum talis effectus completus sit ante revocationem, est jam illud Oraculum sortitum suum effectum ante illam, & sic pro executione effectuum subsequencium: quia necuntur illi dignitari, habet suum robur illud privilegium. § Aliud est exemplum de his, qui habent unum

effectum primarium, successivè transeuntem. Si quis per vivæ vocis Oraculum, haberet facultatem comedendi lactinia per totam quadragessimam, si postquam cœpit uti privilegio, v.g. transacta media quadragesima, adveniret revocatio Oraculorum; non ideo intelligeretur revocatum tale Oraculum, sed poterit uti illo per totam illam quadragessimam. Quia cum tale Oraculum habeat unicum actum successivè perficiendum per totam quadragessimam, semel sortito jam effectu ante revocationem, non manebit revocatum quoad complementum ipsius effectus, successivè perficiendi. § Sit aliud exemplum, demus quod ante revocatorias, per vivæ vocis Oracula, confirmata si erint aliqua privilegia Bullata, quæ erant per non usum extincta; tale Oraculum confirmatorium illorum privilegiorum, non intelligeretur revocatum, nec comprehensum in dictis revocationibus: quia suum effectum principalem, & unicum, nimirum confirmationem, & innovationem privilegiorum, sortitum fuit ante illas revocationes. Sic intelligunt dictam clausulam, simul cum declaratione sacre Congregationis Peyrin. tom. 3. privileg. ad constit. 3. Gregorij XV. n. 1. Petrus ab Angelis diff. 8. sect. 4. nu. 4. & diff. 2. sect. 3. à num. 12. Bordon. tom. 1. p. 2. de Oracul. resol. 31. n. 8. Castelinus de elect. cap. 5. n. 37. N. Lezans duplici loco supra citato specialiter in 2. part. verb. Oracula, num. 6. fine, ubi sic dicit: (Nota tamen, quod si aliquis Religiosus haberet per vivæ vocis

Ora-

Oraculum sibi concessum, facultatem, v. g. dispensandi, vel absolvendi quemlibet ad se venientem à casibus reservatis, & talem facultatem nondum exercuit, revocata censeri deberet per dictas Constitutiones, quia illa non est sortita suum effectum, neque habet tractum successivum per unicum solum actum, prout illum habent gratiæ relatæ in declaratione factæ Congregationis, sed per plures independentes ab invicem. *Quod dixerim contra aliquos, qui non rectè percepisse videntur id, quod loco relato dixi.*

PUNCTUM VII.

De confirmatione privilegiorum, sub qua forma, & modo fieri soleat?

Confir-
matio in
forma
commu-
ni, & ex
certa
scientia
explica-
tur.

68. **P**OST QUAM de privilegiis, & eorum cessatione mentionem fecimus, venit de confirmatione illorum agendum. Circa quam, quia modica est controversia, parum immorabimur. Igitur confirmatio diffinitur soleat: *Quod sit juris quasi roboratio.* Est enim illius natura, non dare novum esse, sed antiquum roborare, vel ad suum pristinum vigorem reducere. Duplex genus confirmationis communiter ab Authoribus assignatur, ex cap. *diversitatis, de concess. prebenda, cap. i. de transact. cap. veniens, eod. tit. una in forma communi, ut quando confirmatur privilegium antea concessum, sitte alio examine, & distinctiori notitia illius, sed cum sola*

cognitione confusa privilegii, quod simpliciter prout facer proponitur, ut antea concessum erat: & sic confirmatur sine aliqua forma speciali, solum in forma communi. Alia *ex certa scientia*, quando nimirum eum perfecta notitia, & examine privilegiorum, & eorum circumstantiarum, & aliorum, quæ ad illorum conditionem spectant, proceditur. Quare cum in ipsa confirmatione additur verbum, quo significetur sufficiens præcessisse examen, seu perfectam notitiam; vel tenor antiqui privilegii confirmandi ingeritur; dicitur confirmatio *ex certa scientia*: & quando hoc non invenitur in confirmatione, erit *in forma communi*. Ac non requiritur, ut confirmatio *ex certa scientia* dicatur, quod totus tenor privilegii confirmandi, inseratur in confirmatione; sed sufficit hoc, vel quod clausula *ex certa scientia* apponatur: quia hæc sufficiens est signum supradictæ cognitionis: & cum per eam affirmet Princeps se confirmare *ex certa scientia*, illi credendum est. Tambur. *de jure Abbat. tom. i. disp. 18. q. 1. n. 4. & 6.* Nicolaus Garcia *de benef. p. 3. c. 2. n. 230.* Donatus *tract. 11. q. 5. n. 6.* Suar. *lib. 8. c. 18. n. 6.* Petr. ab Angel. *disp. 7. sect. 4. n. 3.* Imò sufficit, quod ex aliis verbis ejusdem descripti, seu ex narratis in illo constet Principem cum plena facti cognitione procedere: & sic sufficit clausula æquipollens certæ scientiæ; ut est *de plenitudine potestatis*, per quam significat se non solum velle operari secundum Jus commune; sed supra, vel contra illud: quod non præsumitur